TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. rugsėjo 15 d.*

Sujungtose bylose C-281/03 ir C-282/03

dėl *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nyderlandai) 2003 m. birželio 26 d. Sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2003 m. birželio 30 d., pagal EB 234 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinius sprendimus byloje

Cindu Chemicals BV (C-281/03),

Rütgers VFT AG,

Touwen & Co. BV,

Pearl Paint Holland BV,

Elf Atochem Nederland BV,

* Proceso kalba: olandų.

Zijlstra & Co. Verf BV,

Chemische Producten Struyk & Co. BV,

Van Swaay Schijndel BV,

Houtbereiding G. Rozendaal BV,

Arch Timber Protection BV (C-282/03)

prieš

College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen,

dalyvaujant

Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris ir G. Arestis (pranešėjas),

generalinis advokatas F. G. Jacobs,
posėdžio sekretorė M.-F. Contet, vyriausioji administratorė,

atsižvelgdamas į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. sausio 27 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs rašytines pastabas, pateiktas:

— *Cindu Chemicals BV* ir kt., atstovaujamų advokato N. S. J. Koeman,

— *Arch Timber Protection BV*, atstovaujamos advokatų J. P. L. van Marissing ir N. G. Engering,

— *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen*, atstovaujamo advokato R. J. M. van den Tweel,

— *Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal*, atstovaujamos advokato F. F. Scheffer,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir J. G. M. van Bakel,

— Danijos vyriausybės, atstovaujamos J. Molde,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos F. Simonetti ir M. van Beek,

išklausęs 2005 m. kovo 17 d. posėdyje pateiktą generalinio advokato išvadą,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl 1976 m. liepos 27 d. Tarybos direktyvos 76/769/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tam tikrų pavojingų medžiagų ir preparatų pardavimo ir naudojimo apribojimais, suderinimo (OL L 262, p. 201), iš dalies pakeistos 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/60/EB (OL L 365, p. 1), išaiškinimo.

2 Šie prašymai pateikti nagrinėjant bylas, pirma, Cindu Chemicals BV, Rütgers VFT AG, Touwen & Co. BV, Pearl Paint Holland BV, Elf Atochem Nederland BV, Zijlstra & Co. Verf BV, Chemische Producten Struyk & Co. BV, Van Swaay Schijndel BV, Houtbereiding G. Rozendaal BV ir, antra, Arch Timber Protection BV prieš Pesticidų autorizacijos tarybą (*College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen,* toliau – CTB) dėl sprendimų leisti pateikti į rinką ir naudoti pavojingas medžiagas.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisė

Direktyva 76/769

3 Direktyva 76/769, priimta EEB sutarties 100 straipsnio (vėliau – EB sutarties 100 straipsnis, dabar – EB 94 straipsnis) pagrindu, numato tam tikrų pavojingų medžiagų ir preparatų pardavimo bei naudojimo apribojimus. Pagal šios direktyvos pirmą, antrą, trečią, ketvirtą ir penktą konstatuojamąsias dalis ja siekiama kelių tikslų, pvz., apsaugoti visuomenę, ypač asmenis, naudojančius tokias medžiagas, apsaugoti aplinką ir žmogaus gyvenimo kokybę bei pašalinti tiesioginę įtaką bendrosios rinkos kūrimui ir veikimui darančias šios srities prekybos kliūtis, kylančias iš nacionalinių taisyklių, skirtingai reglamentuojančių minėtų medžiagų pardavimo ir naudojimo sąlygas.

4 Šios direktyvos 1 straipsnis nurodo, kad, nepažeidžiant kitų atitinkamų Bendrijos nuostatų taikymo, ši direktyva apriboja pavojingų medžiagų ir preparatų, nurodytų I priede, pardavimą ir naudojimą. Direktyvos 2 straipsnis numato, kad „valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, užtikrinančių, kad pavojingos medžiagos ir preparatai, nurodyti priede, būtų pateikiami į rinką arba naudojami tik pagal priede išdėstytas sąlygas".

5 Direktyvos 76/769 I priedas išvardija pavojingas medžiagas ir preparatus bei jų pateikimui į rinką ir naudojimui taikomus apribojimus. Šis priedas buvo pakeistas kelis kartus, be kita ko, siekiant įtraukti kitų pavojingų medžiagų ir preparatų.

6 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/677/EEB, aštuntą kartą keičiančia Direktyvą 76/769 (OL L 378, p. 19), į šį I priedą įrašytas 20 punktas – arseno junginiai. Jie pagal 20 punkto 1 papunkčio b dalį negali būti naudojami kaip medienai konservuoti skirtos medžiagos arba preparatų sudėties dalys. Šiuo atveju draudimas negalioja CCA (vario–chromo–arseno) neorganinių druskų tirpalams, naudojamiems pramonės įrangoje, kuria vakuumu arba slėgiu impregnuojama mediena. Be to, valstybės narės gali leisti savo teritorijoje naudoti DFA (dinitrofenolio–fluorido–arseno) preparatus, skirtus *in situ* iš naujo apdoroti medinius stulpus, laikančius virš žemės nutiestus kabelius. Tokius preparatus gali naudoti tik profesionalai, dirbantys su vakuumu arba slėgiu. Galiausiai 20 punkto 2 papunktis nurodo, kad šiuos junginius „draudžiama naudoti kaip pramoniniam vandeniui, nesvarbu, kokia jo paskirtis, valyti skirtas medžiagas arba preparatų sudedamąsias dalis".

7 1994 m. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/60 įtraukė į šios direktyvos I priedą 32 punktą – medžiagas ir preparatus, kurių sudėtyje yra kreozoto, kreozoto alyvos arba akmens anglies deguto distiliatų. Šio priedo 32 punkto 1 papunktyje

išvardytos medžiagos, kurių negalima naudoti medienos apdorojimui, jei jų sudėtyje benzapireno koncentracija didesnė kaip 0,005 % masės ir (arba) vandeniu ekstrahuojamų fenolių koncentracija didesnė kaip 3 % masės. Be to, šiomis medžiagomis apdorotą medieną draudžiama tiekti į rinką. Nukrypstant nuo šių nuostatų, pagal 32 punkto 1 papunkčio i dalį šias medžiagas galima naudoti medienai apdoroti pramonės įrangoje, jei jose esančių benzapireno ir vandeniu ekstrahuojamų fenolių koncentracija neviršija minėtų ribų. Galiausiai pagal minėtą 32 punkto 1 papunkčio ii dalį mediena, apdorota pagal šio papunkčio i dalį ir pateikta į rinką pirmą kartą, gali būti skirta tik profesionaliam ir pramoniniam naudojimui, pavyzdžiui, geležinkeliams.

Direktyva 98/8/EB

8 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką (OL L 123, 1998, p. 1) tikslas – sukurti biocidinių produktų autorizavimo ir pateikimo į rinką valstybėse narėse taisyklių sistemą ir Bendrijos lygmeniu sudaryti veikliųjų medžiagų, kurias galima naudoti biocidiniuose produktuose, pozityvų sąrašą.

9 Direktyvos 98/8 dvidešimt šeštoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta: „kadangi ši direktyva, ypač jos peržiūros programa, dar keletą metų nebus visapusiškai įgyvendinta, Direktyvoje 76/769/EEB numatoma papildyti pozityvų sąrašą, nustatant tam tikrų veikliųjų medžiagų ir produktų arba jų grupių pardavimo ir naudojimo apribojimus“.

10 Direktyvos 98/8 2 straipsnio 1 dalies a punktas apibrėžia biocidinius produktus šios direktyvos tikslais, nurodydamas, kad tai yra „veikliosios medžiagos ir preparatai, savo sudėtyje turintys vieną arba daugiau veikliųjų medžiagų ir tokio pavidalo, kokio jie tiekiami vartotojui, skirti sunaikinti, sulaikyti, padaryti nekenksmingą, išvengti poveikio arba kitokiu būdu kontroliuoti bet kurį kenksmingą organizmą cheminėmis arba biologinėmis priemonėmis". Be to, ši nuostata numato, kad šios direktyvos V priede pateikiamas išsamus 23 produktų tipų sąrašas ir kiekvieno tipo aprašas.

11 Direktyvos 98/8 5 straipsnio 1 dalies a punktas nurodo, kad „valstybės narės autorizuoja biocidinį produktą tik tada, kai jame esanti veiklioji medžiaga (-os) yra įrašyta (-os) į I arba IA priedus ir laikomasi visų šiuose prieduose nustatytų reikalavimų".

12 Minėtos direktyvos 16 straipsnio 1 dalis, numatanti pereinamojo laikotarpio priemones, suformuluota taip:

„Valstybė narė, nukrypdama nuo 3 straipsnio 1 dalies, 5 straipsnio 1 dalies, 8 straipsnio 2 ir 4 dalių nuostatų ir nepažeisdama šio straipsnio 2 ir 3 dalių, gali dar dešimt metų nuo (2000 m. gegužės 14 d.) taikyti jos dabartinę biocidinių produktų pateikimo į rinką sistemą arba praktiką. Visų pirma, laikydamasi nacionalinių taisyklių, ji gali leisti pateikti į savo teritorijos rinką biocidinį produktą, turintį veikliosios medžiagos, kuri neįrašyta į I arba IA priedą šiai produktų grupei. (2000 m. gegužės 14 d.) tokios veikliosios medžiagos turi būti rinkoje kaip biocidinio produkto veikliosios medžiagos, nenaudojamos pagal 2 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose nurodytą paskirtį."

Nacionalinė teisė

13 1962 m. Nyderlandų pesticidų įstatymas (1962 m. *Bestrijdingsmiddelenwet, Stbl.* 1962, Nr. 288, toliau – 1962 m. Įstatymas) numato leidimo pesticidus pateikti į rinką ir naudoti sistemą. Šiuo aspektu 1962 m. Įstatymo 1b straipsniu įsteigta *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen*, savarankiškas administracinis organas, kuriam pavesta taikant šį įstatymą priimti sprendimus dėl paraiškų autorizuoti pesticidus ir, jei būtina, nustatyti suteiktos autorizacijos galiojimo terminą.

14 Pagal 1962 m. Įstatymo 2 straipsnį Nyderlandų Karalystėje draudžiama tiekti, laikyti arba saugoti, įvežti į ją arba naudoti bet kokį pagal šį įstatymą neautorizuotą pesticidą. Minėto įstatymo 3 straipsnis patikslina, kad pesticidas autorizuojamas, tik jei atitinka šio straipsnio ir to paties įstatymo 3a straipsnio reikalavimus.

15 Pagal 1962 m. Įstatymo 4 straipsnį paraiška autorizuoti pesticidą arba pratęsti autorizacijos galiojimo terminą turi atitikti tam tikras formalias taisykles, iš esmės išdėstytas 1995 m. potvarkyje dėl pesticidų autorizacijos (1995 m. *Regeling toelating bestrijdingsmiddelen, Stcrt.* 1995, Nr. 41), ir ši paraiška nagrinėjama, tik jei pateikta su išsamia dosjė, atitinkančia šiame įstatyme ir pagal jį apibrėžtus kriterijus.

16 Pagal 1962 m. Įstatymo 7 straipsnį CTB panaikina 4 straipsnyje nurodytą autorizaciją, jei pesticidas nebeatitinka 3 ir 3a straipsniuose arba pagal juos nustatytų reikalavimų. Vis dėlto pagal to paties įstatymo 8 straipsnį suinteresuotieji asmenys gali pareikšti ieškinį dėl tokio sprendimo *College van Beroep voor het bedrijfsleven.*

17 Galiausiai 1998 m. Nutarimas, nustatantis ne žemės ūkio paskirties pesticidų autorizacijos aplinkos apsaugos reikalavimus (*Besluit milieutoelatingseisen nietlandbouwbestrijdingsmiddelen, Stbl.* 1998, Nr. 499), priimtas remiantis 1962 m. Įstatymo 3a straipsniu, reikalauja įvertinti biocido veikliosios medžiagos keliamą pavojų, kad būtų nustatyta, kokių aplinkos apsaugos priemonių būtina imtis.

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

18 Pagrindinė byla, dėl kurios pradėta byla C-281/03, susijusi su biocidiniais produktais, t. y. ne žemės ūkio paskirties pesticidais, kurių sudėtyje yra veikliųjų medžiagų – akmens anglies deguto distiliatų (karbolineumo ir kreozoto alyvos), naudojamų kaip medienos konservantai. Akmens anglies deguto distiliatai nurodyti Direktyvos 76/769, iš dalies pakeistos Direktyva 94/60 (toliau – Direktyva 76/769), I priedo 32 punkte.

19 1996 m. vasario mėn. CTB informavo ieškoves pagrindinėje byloje, turėjusias biocidinių produktų, kurių sudėtyje yra akmens anglies deguto distiliatų, autorizacijos liudijimus, kad ketina po trejų metų panaikinti medienos konservantų autorizaciją tais atvejais, kai apdorota mediena gali tiesiogiai liestis su vandeniu (ypač požeminiais vandenimis), ir penkeriems metams pratęsti naudojimo sausoje aplinkoje autorizaciją su sąlyga, kad šią autorizaciją gavę asmenys pateiks tikslesnės informacijos. Vėliau ieškovės pagrindinėje byloje pateikė CTB paraiškas pratęsti tam tikras autorizacijas, kurių galiojimo terminas netrukus turėjo baigtis.

20 1999 m. spalio 1 d. CTB nusprendė iki 2001 m. liepos 1 d. pratęsti sausoje aplinkoje naudojamų medienos konservantų, kuriuose yra karbolineumo ir kreozoto alyvos, autorizaciją.

21 2000 m. CTB pranešė ieškovėms pagrindinėje byloje, kad, pirma, šių produktų priimtinumą reikia įvertinti laikantis Bendrijos lygmeniu pripažįstamos Direktyvoje 98/8 įtvirtintos tvarkos, ir, antra, kad įmonės, siekiančios šių medžiagų autorizacijos pratęsimo po 2001 m. liepos 1 d., turi jai atsiųsti išsamią dosjė, kurioje būtų tikslesnės informacijos, kaip šie produktai veikia aplinką, ar jie nuodingi žmogui bei koks pavojus kyla šių medžiagų naudotojams.

22 2001 m. liepos 27 d. CTB nusprendė atgaline data nuo tų pačių metų liepos 1 d. iki 2001 m. lapkričio 1 d. pratęsti biocidinių produktų, kuriuose yra akmens anglies deguto distiliatų, autorizaciją.

23 2001 m. spalio 25 d. CTB, remdamasi 1962 m. Įstatymu, nusprendė nenagrinėti paraiškų pratęsti tam tikrų medienos konservavimo produktų, kuriuose yra karbolineumo ir kreozoto alyvos, autorizaciją, nes pateiktos neišsamios dosjė. 2001 m. lapkričio 9 d. laišku ieškovės pagrindinėse bylose apskundė minėtus sprendimus CTB, iš esmės remdamosi tuo, kad šiuo įstatymu numatyta autorizacijos pratęsimo procedūra prieštarauja Direktyvai 76/769.

24 2002 m. birželio 28 d. Sprendimu CTB atmetė kaip nepagrįstus ieškovių pagrindinėse bylose pateiktus prieštaravimus dėl 2001 m. spalio 25 d. Sprendimų. 2002 m. rugpjūčio 7 d. ieškovės pareiškė ieškinius dėl šio sprendimo atmesti prieštaravimus *College van Beroep voor het bedrijfsleven*, kuris kreipėsi į Teisingumo Teismą dėl prejudicinio sprendimo.

25 Byla, kurios pagrindu pradėta byla C-282/03, susijusi su medienai apsaugoti naudojamu biocidiniu produktu *Superwolmanzout-CO*, turinčiame CCA junginių, kurio autorizaciją iki 2005 m. birželio 1 d. CTB suteikė *Arch Timber Protection BV*. Šiame produkte esantys junginiai nurodyti Direktyvos 76/769 I priedo 20 punkte.

26 2001 m. rugpjūčio 31 d. ir rugsėjo 14 d. Sprendimais CTB 1962 m. Įstatymo 7 straipsnio pagrindu nuo 2002 m. kovo 14 d. panaikino šiai bendrovei suteiktą *Superwolmanzout-CO* autorizaciją ir atmetė jos 1997 m. pateiktą paraišką pratęsti šio produkto autorizacijos galiojimo terminą. 2001 m. spalio 11 d. laišku pastaroji apskundė šiuos sprendimus CTB.

27 2002 m. rugpjūčio 2 d. CTB atmetė kaip nepagrįstus *Arch Timber Protection BV* prieštaravimus dėl 2001 m. rugpjūčio 31 d. ir rugsėjo 14 d. Sprendimų. 2002 m. rugpjūčio 6 d. suinteresuotoji bendrovė pareiškė ieškinį *College van Beroep voor het bedrijfsleven*, kuris kreipėsi į Teisingumo Teismą dėl prejudicinio sprendimo.

28 Dviejose pagrindinėse bylose ieškovės tvirtina, kad nagrinėjami produktai atitinka Direktyvoje 76/769 numatytas pateikimo į rinką ir naudojimo sąlygas, pagal šią direktyvą jos turi teisę gauti šių produktų autorizaciją. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, toks vertinimas kelia klausimą, ar minėta direktyva numato išsamias taisykles joje nurodytų medžiagų atžvilgiu, ar, atvirkščiai, leidžia valstybėms narėms nacionaliniu lygmeniu numatyti papildomas sąlygas, kokios numatytos 1962 m. Įstatyme.

29 Manydamas, kad Direktyva 76/769 aiškiai neatsako į klausimą, ar valstybės narės gali nustatyti kitus šios direktyvos I priede nurodytų medžiagų pateikimo į rinką ir naudojimo reikalavimus nei numatyti pačioje direktyvoje, *College van Beroep voor het bedrijfsleven* nusprendė sustabdyti kiekvienos iš pateiktų bylų nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyva (76/769) leidžia valstybei narei numatyti papildomas biocidinio produkto, kurio veiklioji medžiaga įrašyta į šios direktyvos I priedą, pateikimo į rinką ir naudojimo sąlygas?"

30 Teisingumo Teismo pirmininko 2003 m. rugpjūčio 28 d. Nutartimi bylos C-10/02 ir C-11/02 buvo sujungtos, kad bendrai būtų vykdomos rašytinė ir žodinė proceso dalys bei priimamas sprendimas.

Dėl prejudicinio klausimo

31 Aišku, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami biocidiniai produktai patenka į Direktyvos 76/769 I priedo 20 ir 32 punktų taikymo sritį.

32 CTB, *Maas* ir *Waal* gyvosios gamtos ir aplinkos apsaugos fondas (*Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal,* toliau – Fondas), ir Nyderlandų bei Danijos vyriausybės tvirtina, kad pagrindinėse bylose nagrinėjamų biocidinių produktų naudojimas reglamentuojamas Direktyva 98/8, kuri yra *lex specialis* prašomos išaiškinti Direktyvos 76/769 atžvilgiu, leidžia valstybėms narėms bet kuriuo atveju nustatyti griežtesnius atitinkamų produktų pateikimo į rinką ir naudojimo reikalavimus.

33 Kadangi Direktyvoje 76/769 yra nuostatų dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamų biocidinių produktų, kurie atitinka Direktyvos 98/8 2 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą apibrėžimą ir kuriems pastaroji iš esmės yra specialusis teisės aktas, Teisingumo Teismas pirmiausia turi priimti sprendimą dėl šių dviejų direktyvų santykio ir ypač dėl poveikio, kurį šiuo atveju turi antroji direktyva pirmosios taikymui.

34 Šiuo aspektu primintina, kad Direktyvos 98/8 5 straipsnio 1dalies a punktas numato, jog valstybės narės autorizuoja tik šios direktyvos I arba I A priede nurodytus ir šių priedų reikalavimus atitinkančius biocidinius produktus.

35 Kaip pažymi generalinis advokatas savo išvados 62 punkte, nustatyta, kad bylos faktinių aplinkybių metu Direktyvos 98/8 I ir II priedai dar nebuvo priimti. Todėl valstybės narės jokiu būdu negalėjo reglamentuoti teisės autorizuoti nagrinėjamus biocidinius produktus, remdamosi šia direktyva, nes tuo metu ja siekiamas derinimas dar nebuvo baigtas (šiuo aspektu žr. 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Schreiber*, C-443/02, Rink. p. I-7275, 20 punktą).

36 Be to, nors Direktyvos 98/8 16 straipsnio 1 dalis numato dešimties metų pereinamąjį laikotarpį, kuriuo valstybės narės gali toliau taikyti savo dabartinę biocidinių produktų pateikimo į rinką tvarką, vis dėlto jos taip pat turi laikytis kitų Bendrijos teisės nuostatų. Šiuo aspektu iš minėtos direktyvos dvidešimt šeštos konstatuojamosios dalies aišku, kad iki visiško šios direktyvos įgyvendinimo, numatyto po kelerių metų, Direktyva 76/769 pateikia papildomus veikliųjų medžiagų, kurias galima naudoti biocidiniuose produktuose, pozityvaus sąrašo pagrindus, nustaty-

dama kai kurių veikliųjų medžiagų ir produktų prekybos bei naudojimo apribojimus. Be to, Direktyvos 98/8 1 straipsnio 3 dalies a punktas numato, kad „neatmetant atitinkamų Bendrijos nuostatų arba priemonių, kurių buvo imtasi pagal jas, ši direktyva visų pirma taikoma (Direktyvai 76/769)".

37 Tai reiškia, kad jei valstybė narė per šį pereinamąjį laikotarpį nori reglamentuoti į Direktyvos 76/769 taikymo sritį patenkančių produktų prekybą arba naudojimą, jos nacionalinės teisės normos turi atitikti šią direktyvą.

38 Iš išdėstytų argumentų darytina išvada, kad, kitaip nei tvirtina CTB, Fondas ir Nyderlandų bei Danijos vyriausybės, šiuo atveju Direktyva 98/8 neturi jokio poveikio Direktyvos 76/769 taikymui.

39 Todėl būtina, kaip prašo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nustatyti Direktyva 76/769 atlikto teisės derinimo laipsnį, kad būtų aišku, ar ji leidžia valstybėms narėms nacionaliniu lygmeniu numatyti papildomas, kaip yra 1962 m. Įstatyme, biocidinio produkto, kurio veiklioji medžiaga įrašyta į šios direktyvos I priedą, pateikimo į rinką ir naudojimo sąlygas.

40 Fondo ir Nyderlandų bei Danijos vyriausybių nuomone, ši tik minimalų teisės aktų derinimą atliekanti direktyva leidžia valstybėms narėms nustatyti papildomas sąlygas.

41 Šiuo aspektu primintina, kad Direktyva 76/769 pagrįsta EEB sutarties 100 straipsniu ir kad vėlesnių jos dalinių pakeitimų Direktyvomis 89/677 ir 94/60, įtraukiant į jos I priedą 20 ir 32 punktus dėl arseno ir kreozoto, teisinis pagrindas atitinkamai yra EEB sutarties 100A straipsnis (vėliau – EB sutarties 100A straipsnis, dabar – EB 95 straipsnis) ir EB sutarties 100 A straipsnis. Šie straipsniai numato valstybių narių teisės aktų derinimą siekiant bendrosios rinkos sukūrimo ir veikimo.

42 Kita vertus, iš Direktyvos 76/769 ketvirtos ir penktos konstatuojamųjų dalių aišku, kad ji yra teisės derinimo priemonė, kuria siekiama pašalinti prekybos kliūtis, atsirandančias dėl šios srities nacionalinių taisyklių skirtumų, tiesiogiai veikiančių bendrosios rinkos sukūrimą ir veikimą.

43 Taigi ir iš minėtos direktyvos teisinio pagrindo, ir iš preambulės matyti, kad jos tikslas – pašalinti pagrindinėse bylose nagrinėjamų medžiagų prekybos kliūtis bendrojoje rinkoje.

44 Kaip generalinis advokatas pažymi savo išvados 37 punkte, Direktyvos 76/769 tikslas nebūtų pasiektas, jei valstybės narės galėtų laisvai išplėsti ja numatytus reikalavimus. Šios direktyvos nuostatos yra išsamaus pobūdžio ir kitų nei joje numatytų nuostatų priėmimas arba išlaikymas valstybėse narėse nesuderinamas su jos tikslu (šiuo aspektu žr. 1979 m. birželio 5 d. Sprendimo *Ratti*, 148/78, Rink. p. 629, 25–27 punktus ir 1987 m. spalio 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Daniją* 278/85, Rink. p. 4069, 22 punktą).

45 Tokį Direktyvos 76/769 aiškinimą, be to, patvirtina jos 2 straipsnis, pagal kurį „valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, užtikrinančių, kad pavojingos medžiagos ir preparatai, nurodyti priede, būtų pateikiami į rinką arba būtų naudojami tik pagal priede išdėstytas sąlygas“. Iš šio straipsnio formuluotės taip pat

aišku, kad jei medžiaga arba produktas yra įtrauktas į šios direktyvos priedą, valstybės narės jo prekybai ir naudojimui gali taikyti tik šiame priede įtvirtintus reikalavimus.

46 Bet kuriuo atveju pagal Direktyvos 76/769 1 straipsnį ši direktyva apriboja pavojingų joje nurodytų medžiagų ir preparatų pardavimą ir naudojimą, „nepažeidžiant kitų atitinkamų Bendrijos nuostatų taikymo". Taigi būtina atsižvelgti į kitas Bendrijos nuostatas, kurios nustato specifinius minėtų medžiagų ir preparatų pateikimo į rinką bei naudojimo reikalavimus.

47 Galiausiai reikia patikslinti, kad EB 95 straipsnio pagrindu priimtos direktyvos atveju valstybė narė, norinti palikti galioti arba priimti naujas nacionalines nuostatas, kurios skirtųsi nuo teisę derinančios direktyvos, susijusias, *inter alia*, su aplinkos apsauga, gali remdamasi šio straipsnio 4 arba 5 dalimi pranešti Europos Bendrijų Komisijai apie šias nuostatas, nurodydama priežastis, dėl kurių jas priima arba palieka galioti.

48 Taigi, kaip generalinis advokatas nurodo savo išvados 76 punkte, Nyderlandų Karalystei paprašius, pagal EB 95 straipsnį Komisija du kartus priėmė sprendimus dėl tam tikrų su kreozotu susijusių jos teisės aktų aspektų, tačiau ne dėl šiose bylose nagrinėjamų nuostatų.

49 Šiomis aplinkybėmis į pateiktą klausimą reikėtų atsakyti, kad Direktyvą 76/769 reikia aiškinti taip: ši direktyva neleidžia valstybei narei nustatyti kitų nei joje numatytų biocidinio produkto, kurio veiklioji medžiaga įrašyta į jos I priedą, pateikimo į rinką ir naudojimo sąlygų, nebent būtų taikomos kitos šios srities Bendrijos teisės nuostatos, šio produkto atžvilgiu įtvirtinančios specialias sąlygas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1976 m. liepos 27 d. Tarybos direktyvą 76/769/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tam tikrų pavojingų medžiagų ir preparatų pardavimo ir naudojimo apribojimais, suderinimo, iš dalies pakeistą 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/60/EB, reikia aiškinti taip: ši direktyva neleidžia valstybei narei nustatyti kitų nei joje numatytų biocidinio produkto, kurio veiklioji medžiaga įrašyta į jos I priedą, pateikimo į rinką ir naudojimo sąlygų, nebent būtų taikomos kitos šios srities Bendrijos teisės nuostatos, šio produkto atžvilgiu įtvirtinančios specialias sąlygas.

Parašai.